

SZÖSZ

Úgy nem szólnék senkihez,
mintha muszáj volna,
számból erőszakkal kihullana,
egész testemből száműzöttetne a gondolat,
hangalakban.

Neked jelent,
nekem jelentés és jelenet,
és ebben hiányos a furcsaság.

Vagy nekem szól az valójában, az az első?
Kinek?
A válasz?

Talán még látni is lehet néha jófajta napfénynél azt a rezdülést a levegőben,
olyan hullámféle.

Figyelni már talán csak ritka rendszerességgel. Toporogva, várdogálva.

Nyöszörög a toll, nemsokára a billentyű! Tyű, hogy elfárad a kezem,
nagyon. Let it be, hagyom.

Es ist vollkommen sinnlos, ich meine dieses Gedicht weiter zu schreiben.
Sinnlos wie eine eier-legende Hase.

243

Play noire helyi színeken

Szereplők

- ANDRIJA, aki szép és kívánatos (25)
ANJA, aki mindez és még tehetséges is (22)
ZOKI, aki csak tehetséges (25)
ISTOK, aki nagy és undok (45)
A testőrei, STANISLAV és PANISLAV (30)
Az ATYA, aki modern akar lenni (50)
A vak KOLDUS, táblákkal (40)
DZSON és DZSEK, testben és hangban (22)

Történik egy szerbiai nagyvárosban, annak különböző belső és külső helyszínein, napjainkban.

Éles árnyékok és festetlen fény. Stilizált, kortalan kosztüm.

A zenét egy bárzongorista szolgáltatja.

Gyóntatófülke.

A fény kigyúl, Andrija pedig azonnal beszélni kezd.

Az atya kissé feszülten, de jóindulatúan hallgatja, miközben reverendája redői között matat.

ANDRIJA Gyónom a mindenható istennek, és neked, lelkiatyám, hogy...

Szünet.

ATYA Folytasd.

ANDRIJA Nem megy.

ATYA Embereld meg magad.